

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Majšperčan

December 2007 - št. 58

VESEL BOŽIČ TER ZDRAVO IN USTVARJALNO 2008!

Županja z občinsko upravo, občinski svet
in Uredniški odbor Majšperčana

Spoštovane občanke in občani!

Ponovno je leto za nami in že stopamo v čas velikih in prijetnih praznovanj. Smo v adventnem času, ko prižigamo svečke, krasimo okolico in številne lučke krasijo naše okolje, vse to pa naznanja prihod božiča in pričakovanje novega leta. Vsako pričakovanje pa je povezano z določeno vznemirjenostjo o tem, kaj nas čaka v prihodnosti.

Za leto, ki bo kmalu za nami, lahko rečem, da je bilo zelo pestro in povezano s številnimi dogodki in tudi praznovanji. Praznovali smo že 12 praznik občine, kar dve gasilski društvi sta praznovali visoke jubileje, in sicer PGD Majšperk - Breg 60 let in PGD Majšperk 80 let delovanja. Gasilska društva pa so bila skupaj z občino aktivna tudi na področju investicij, saj smo imeli na Bregu in v Stopercih predajo obnovljenih gasilskih domov, na Ptujski Gori in na Medvedcah predaji gasilskih črpalk, v PGD Majšperk pa so se veselili novega podvozja. Praznovali smo 70-letnico prihoda minoritov na Ptujsko goro, 50-letnico ponovnega odprtja cerkve na Ptujski gori, v organizaciji TD Ptujška gora odprtje galerije fotografij našega častnega občana in mojstra fotografije Stojana Kerblerja, ki je fotografije podaril občini, doživeli smo izdajo dveh knjižic o Ptujski Gori ter stekle so prve in obširne priprave v smislu investicij za praznovanje 600-letnice Ptujške Gore leta 2010. Ne smemo pa pozabiti številnih prireditev naših društev, kjer nas naši člani in članice vedno znova presenečajo z njihovo izvirnostjo in prijetnim vzdušjem. Skupaj smo se veselili tudi novih dosežkov na številnih otvoritvah novih cestnih odsekov, kar 26 smo jih letos uspeli realizirati, namenu smo predali obnovljen vodohran na Podložah in črpališče, ki je omogočilo vodo tudi prebivalcem naselja Koritno, zgradili del kanalizacije v Majšperku, predali namenu tudi državno investicijo, to je nov most v Spodnji Sveči, in kmalu bo končan tudi prvi del pločnika v Lešju. Posebej pa sem vesela, da nam je uspela obnova pokopališča in dostopne ceste na Ptujski Gori, ki ima danes podobo, kot si jo takšen kraj, kot je pokopališče, tudi zasluži.

Sodelovanje z državnimi organi je za našo občino izjemno pomembno, zato smo lahko še posebej veseli, da so nas v okviru obiska vlade v Spodnjem Podravju ali v Vzhodni Štajerski ali v Ptujsko-Ormoški regiji, kakor se bo regija po ustanovitvi pač imenovala, obiskali kar štirje ministri. Prvi je k nam prišel minister za okolje in prostor Janez Podobnik s sodelavci in pogovor je tekel o več projektih, ki jih načrtujemo v občini. Za nas je pomemben projekt

izgradnje vodovodnega sistema Haloze II. faza, ki zajema zamenjavo salonitnih cevi med Ptujsko Goro in Bregom, obnovo črpališča na Vrhah, povezavo sistema v Stopercih in obnovo Vodohrana v KS Stoperce. Veliko smo govorili tudi o možnostih izgradnje turističnega kompleksa ob jezeru Medvedce v Sestrzah, kjer obstaja interes zunanjih investorjev. Ta kompleks želimo ustrezno uvrstiti v prostorske akte občine, ki so v pripravi. Beseda pa je tekla tudi o možnostih izkoriščanja alternativnih virov energije, kjer so v idejni zasnovi posamezni projekti, ter o nadaljevanju projekta izgradnje visokovodnih nasipov med Stogovci in Koritnim. Drugi dan obiska je k nam prišel minister za obrambo Karel Erjavec, s katerim so potekali razgovori o področju zaščite in reševanja, povezanega tudi s poplavno ogroženostjo naše Dravinje v organizaciji Centra za zaščito in reševanje Ptuj. Sledil mu je minister za regionalni razvoj in lokalno politiko dr. Ivan Žagar, s katerim smo se pogovarjali predvsem o možnostih občine za pridobivanje dodatnih razvojnih državnih in EU sredstev. V okviru njegovega obiska pa smo podpisali tudi pogodbo o izvajanju investicije v turistično infrastrukturo Ptujške gore z izbranim izvajalcem Cestnim podjetjem Ptuj. Ta investicija bo sofinancirana s sredstvi, ki smo jih pridobili na razpisu ministrstva, ki ga vodi dr. Ivan Žagar. V popoldanskem času nas je obiskal še minister za promet mag. Radovan Žerjav in direktor direktorata za ceste s sodelavci, s katerimi smo namenu predali novo zgrajen most v Spodnji Sveči, pogovor pa je tekel tudi o nadaljnjih načrtovanih državnih investicij na našem področju, ki zajemajo izgradnjo krožišča na Ptujski gori in v Majšperku, izgradnjo pločnika na Bregu, nadaljevanje izgradnje pločnika v Lešju, preplastitev ceste Majšperk - Stogovci in s tem se naše pobude za državne investicije v cestno infrastrukturo še ne končajo.

Mesec december je vedno tudi čas, ko v občini intenzivno potekajo zaključne priprave za sprejem proračuna. Tudi letos načrtujemo, da bo le-ta sprejet v decembru, kar pomeni, da bomo tudi v letu 2008 lahko normalno delovali. Čaka nas ponovno veliko investicij, o katerih sem nekaj že govorila in ker je tega veliko, bom navedla le največje. Turistična infrastruktura Ptujške gore je največji projekt tega leta in zajema izgradnjo parkirišča, poti miru, dostopne ceste do parkirišča ter izgradnjo pločnika od križišča do pešpoti, ki vodi mimo osnovne šole, ter obnovo in izgradnjo cestne razsvetljave na področju tega projekta. Ponovno namenjam v proračunu veliko sredstev za izgradnjo in modernizacijo cestne infrastrukture, pripravljamo projekte za izgradnjo kanalizacije v naselju Lešje, z njim smo kandidirali na RRP sredstva, projekt vodovod Haloze sem že omenila, nadaljevali bomo z zamenjavo preostalih avtobusnih postajališč in oglasnih tabel, tudi dela v industrijski coni se bodo nadaljevala, nekaj aktivnosti

bomo izvajali tudi pri gradnji cestne razsvetljave, čaka nas nabava gasilskega vozila za PGD Stoperce in nadgradnja novega vozila PGD Majšperk, sofinanciranje obnove gasilskega doma v Medvedcah, prostorov za vinoteko na Ptujski Gori, material za končanje razširitve športnega parka na Podložah, obnova kurilnega sistema za zdravstveni dom in vrtec na Bregu ter priprava številnih projektov, med katerimi je največji projekt Izobraževalnega centra Majšperk, ki bo zajemal prostore za društva, kulturno dvorano in prostore občine na področju stare osnovne šole, in še bi

lahko naštevale.

Spoštovani občanke in občani. Naj vam ob koncu svojega uvodnika izrečem iskreno zahvalo za vaše delo in sodelovanje z Občino ter zaželim prijetne praznike. *Praznujte božični večer v miru in ljubezni s svojimi najdražjimi. V letu 2008 pa vam želim, da ste zdravi, srečni in uspešni.*

Dr. Darinka Fakin,
županja Občine Majšperk

UVODNIK ODGOVORNE UREDNICE

Otroci so naše največje bogastvo

Spoštovane in spoštovani,

pred nami so, za mnoge, najlepši dnevi v letu. Praznični december še najbolj očara otroke, ki z nestrpnostjo pričakujejo tri prijazne može. Vsak nosi različna darila in s seboj prinaša veselje, prijaznost in radodarnost. Odrasli se, za razliko od otrok, tega najbolj "izdatnega in finančno najbolj naporenega meseca" največkrat bojimo. Če že ne zaradi finančnih težav, pa zaradi bojazni, da določenega darila za naše otroke ne bomo našli. Sama teh težav nimam, ker moja fanta že ob koncu meseca novembra vneto zapisujeta imena vseh igrač in igrice, ki so trenutno najbolj "in". Potrebno je samo malo poškiliti na list papirja in ideja za obdarovanje je tu! Seveda se do prihoda dobrih mož želje še spreminjajo, tako da se v mesecu decembru pri nas popiše veliko listov!

Sicer pa se dobro zavedam, da bo veliko otrok, tako pri nas kot tudi po svetu, tudi letos ostalo brez daril. Življenje je neprizanesljivo in ob takšnih in drugačnih stiskah najbolj prizadene otroke. Otroci se, težje kot odrasli, sprijaznijo z dejstvom, da bosta revščina in denarna stiska zaznamovali njihovo otroštvo, mogoče tudi odraslo dobo. Čutijo le razliko med njimi in tistimi, ki imajo vsega na pretek. Sama kot otrok nisem čutila nobenega pomanjkanja, zato tudi sedaj skrbim za to, da bi mojim otrokom nudila vse, kar potrebujejo. Kljub temu, da bi jim lahko privoščila skoraj vse, pa sem izredno izbirična glede tega, kaj bodo (od igrač) imeli. Včasih iz otroških ust slišim, kaj vse imajo njihovi sovrstniki. Večina njih ima prenosni telefon. Ko mojega starejšega sina vprašam, za kaj in zakaj bi ga sploh potreboval, pa je v zadregi, ker sam ne ve, čemu "handy" pravzaprav služi. In zgodba se zaključuje.

Vrnimo se k tistim otrokom, ki nimajo možnosti, veseliti se daril ob koncu meseca decembra. Kako jim pomagati, kako jih razveseliti? Možnosti za to je veliko. Če imate doma igrače, ki jih je vaš otrok prerasel, potem jih podarite tistim, ki jih nimajo. Če poznate družino, ki ima veliko otrok in so v stiski, jih lahko tu in tam obdarite. Verjemite, vsega bodo zelo veseli. Sicer pa lahko zanje skrbimo v vsakem letnem času. Priključite se kakšni humanitarni organizaciji in bodite med tistimi, ki pomagajo otrokom narisati nasmeh na usta. V teh dneh, ko razmišljate o tem, katere voščilnice bi kupili, se potrudite poiskati tiste, ki so jih naredili otroci ali odrasli v kakšnem zavodu, ali pa kupite tiste, katerih izkupiček je namenjen humanitarnim zadevam. Verjemite, da se boste ob takšnem dejanju dobro počutili.

Mesec december je mesec veselja in otroškega smeha. Naj bo tudi letos tako. Naj živijo otroci!

Želim vam prijetne praznične dni, predvsem pa zdravo in mirno leto 2008!

Zlatka Lampret,
odgovorna urednica Majšperčana

MAJŠPERČAN

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila. Vpisano v razvid medijev pod zaporedno št. 94.

NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 32a, telefon: 02/795 08 30 in telefax: 02/749 42 21, GLAVNA UREDNICA: Zlatka Lampret

UREDNIŠKI ODBOR: Vilma Angel, Lea Kitak, Marjan Kokot, Nataša Letonja, LEKTOR: Zlatka Lampret, PRIPRAVA ZA TISK: Vejica, Rado Škrjanc s. p., 040 355 047, TISK: Grafis Rače, NAKLADA: 1500 izvodov,

Lokalno informativno glasilo MAJŠPERČAN dobi vsako gospodinjstvo v občini brezplačno, izdajatelj plačuje plačuje 8,5% DDV (Ur. List RS št. 89/98).

IZ OBČINSKIH PROSTOROV***Iz dela občinskega sveta*****Občinski svet se je 21. 8. 2007 sestal na 1. izredni seji.**

Na omenjeni seji je imenoval odbor in komisije pri Občinskem svetu Občine Majšperk.

Občinski svet se je 6. 9. 2007 sestal na 9. redni seji.

Občinski svet je najprej potrdil zapisnik 8. redne, 1. izredne in 2. korespondenčne seje občinskega sveta. Nato je s pomočjo predstavnikov Policijske postaje Podlehnik pregledal Informacije o trendih in varnostnih pojavih na območju Občine Majšperk v prvem polletju 2007.

V 2. obravnavi je sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj.

Občinski svet se je seznanil s poročilom o izvrševanju proračuna Občine Majšperk za prvo polletje 2007. S sklepom je določil plakarna mesta v Občini Majšperk za volitve predsednika države, dobitnike plakete in priznanj v Občini Majšperk za leto 2007, višino najemnine za stanovanje na Janškem Vrhu 10, izvem parc.št.

800/2 k.o. Stoperce iz odločbe CSD Ptuj in odpis dolga pokojnega Jožeta Drevenška z Janškega Vrha 27.

Občinski svet se je 17. 10. 2007 sestal na 10. redni seji.

Občinski svet je naprej potrdil zapisnik 9. redne seje, nato pa Zaključni račun proračuna Občine Majšperk za leto 2006.

Nato je občinski svet s sklepi potrdil fleksibilni normativ števila otrok v oddelkih Vrtca Majšperk, sistemizacijo delovnih mest Vrtca Majšperk in dopolnitev letnega programa nakupa. Sprejel je posamične programe ravnanja s stvarnim premoženjem za parc.št. 264/15 k.o. Skrblje, za enosobno stanovanje Majšperk 38 in parc.št. 257/23, 257/24, 257/33, vse k.o. Skrblje.

Občinski svet je sprejel sklep, da so se parc.št. 47/4, 47/5 in 47/6 vse k.o. Lešje priposestvovali. Nato je s sklepi potrdil spremembe prioritete modernizacije cest v Občini Majšperk za leto 2007, imenoval člane v svet vzgojno izobraževalnega zavoda OŠ Majšperk, povračilo dolga najemniku

Janezu Drevenšku z Janškega Vrha 10 in potrdil cene vode iz lokalnega vodovoda Stoperce. Na sami seji pa je potekala tudi izvolitev elektorja za volitve v Državni svet RS.

Občinski svet se je 27. 11. 2007 sestal na 11. redni seji.

V začetku je najprej potrdil zapisnik 10. redne seje občinskega sveta. Občinski svet je soglašal k spremembi cene proizvodnje in distribucije vode v Občini Majšperk. Sprejel je Odlok o spremembah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, spremembe odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave Občine Majšperk in Odlok o režijemskem obratu. V 1. obravnavi je obravnaval tudi odlok o proračunu Občine Majšperk za leto 2008 in ga tudi sprejel. Soglašal je tudi s pismom o nameri za ureditev vodnega zbiralnika Medvedce in izgradnjo bivalno turističnega kompleksa Sestrže.

Vso gradivo občinskega sveta je dostopno na spletni strani: www.lex-localis.info

Tatjana Varžič

Obvestilo občanom

Obveščamo vse občane, da smo v Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, Območni službi Ptuj, v sodelovanju z občinami na območju Spodnjega Podravja vzpostavili informacijsko povezavo, preko katere boste lažje dostopali do aktualnih informacij s področja trga dela. Na informativnih točkah v občinah vam bodo odslej na voljo spletne strani Zavoda za zaposlovanje na naslovu www.ess.gov.si. Prav tako bodo vzpostavljene povezave z zavodom za zaposlovanje preko spletne strani vaše občine.

Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje vam na spletni strani nudi aktu-

alne informacije o prostih delovnih mestih v Sloveniji in v Evropi, programih zaposlovanja, javnih razpisih, štipendiranju, uveljavljanju pravic za primer brezposelnosti ter drugih novosti s področja zaposlovanja.

Če vas zanimajo informacije o delovnih in življenjskih pogojih in izobraževanju v državah Evropske Unije ter druge informacije s področja zaposlovanja, si lahko ogledate spletno stran - *Evropski portal za zaposlitveno mobilnost* (The European job mobility portal). Pokličete lahko tudi Mirico Zver, in sicer v ponedeljek, torek, četrtek in petek med 8.00 in 12.00 uro na tele-

fon: 02/ 33-05-400 ali 051 398-313, ob sredah pa na telefon 02/ 749 23 44 (CIPS na Ptuj).

Vabimo vas v Hišo informacij - Center informiranja in poklicnega svetovanja (CIPS) v Kremljevo ulico 2 na Ptuj ali CIPS kotiček v prostorih Urada za delo Ormož, Ptujška cesta 25, kjer vam lahko dodatno pomagamo z informacijami in svetovanjem na vaši poklicni poti.

Obiščite nas in naredite korak na poti do izobrazbe ali zaposlitve!

Območna služba Ptuj

Obvestilo Občine Majšperk

V letošnjem letu smo v Občini Majšperk izvedli označevanje krajev s tablicami. Na terenu se ugotavlja, da nekaj krajev ni označenih. Zato pozivamo vse občane Občine Majšperk, da podajo pisne pobude oziroma predloge za namestitev

še manjkajočih tablic. Pisne predloge lahko podate na Občino Majšperk, Majšperk 32a, 2322 Majšperk, ali po elektronski pošti natasa@majšperk.si.

Občinska uprava

IZVAJANJE ZIMSKE SLUŽBE V SEZONI 2007/2008

Zimska služba na območju Občine Majšperk, ki obsega pluzenje snega in posipavanje ob poledici na lokalnih cestah in javnih poteh, se bo tudi v zimski sezoni 2007/2008 izvajala po določenem prioriteten vrstnem redu. Razporeditev cest v posamezno prioriteto je ostala enaka, kot je bila v zadnji zimski sezoni.

Izvajalci zimske službe na posameznih območjih so naslednji:

Cestno podjetje Ptuj d.d. izvaja zimsko službo (pluzenje in posipavanje) na vseh pomembnih povezovalnih lokalnih cestah v občini, in sicer: LC Sestrže – Mostečno, LC Podložce – Sestrže, LC Majšperk – Vrhe, LC Žetale – Vabča vas, LC Cirkovce – Jurovska vas, LC Ptujška Gora – Slape, LC Vrhe – Savinjsko - Spodnji Gaj ter LC Stogovci – Ptujška Gora.

V primeru morebitnih zapletov pokličite 02/ 788 0 800 ali GSM 041 677 930.

Jožef ŽOLGER s.p. izvaja pluzenje cest v naseljih Breg, Jelovice, Koritno, Lešje, Majšperk, Preša, Skrblje, Sp. Sveča in delno naselje Sitež (Bergont). Navedeni izvajalec izvaja tudi posipavanje cest ob poledici na območju

celotne občine.

V primeru morebitnih zapletov lahko pokličete na 02/ 795 0 250 ali GSM 041 648 835.

Strojni krožek „ŽETALANEC“ s svojimi člani izvaja pluzenje cest v naslednjih naseljih:

- na celotnem območju KS Stoperce, ki zajema naselja Dol pri Stopercih, Grdina, Kupčinja vrh, Stoperce in Zg. Sveča (Srečko TACIGA - GSM 031 764 384, Martin LORBER -GSM 031 299 468);

- delno na območju naselja Sitež (Vinarje) ter naselja Sp. Sveča (Rabuda);

- **Robi ŠIREC** (GSM 041 537 705) izvaja pluzenje cest v naseljih Sestrže, Medvedce in Podložce ter delno v naselju Ptujška Gora (Vrhe) in Doklece (Trebež)..

V primeru morebitnih zapletov se lahko obrnete tudi na vodjo strojnega krožka **Izidorja ŠTAJNBERGERJA**, GSM 041 554 300.

Viljem ŠELIGA (GSM 041 547 476) izvaja pluzenje cest na območju KS Ptujška Gora v naseljih Bolečka vas, Doklece, Janški vrh, Ptujška Gora,

Slape in Stogovci ter v naseljih Stanečka vas, Naraplje in Planjsko (Vildon).

Marjan Verdenik s.p. (GSM 041 364 118) bo poskrbel za dovozno cesto in okolico Doma krajanov in gasilcev na Ptujski Gori ter Trg Ptujška Gora, po potrebi bo čistil sneg tudi na drugih območjih občine Majšperk.

Plužijo in posipavajo se samo tiste ceste, ki so v kategorizaciji občinskih cest (Odlok o kategorizaciji občinskih cest v občini Majšperk, Uradni list RS, št 38/99), razen tistih odsekov cest, ki so v zimskem času nefunkcionalni. Za pluzenje dovoznih poti do posameznih hiš se morajo občani dogovoriti z izvajalcem na posameznem območju. Podrobnejši seznam cest in javnih površin, ki so v programu zimske službe v sezoni 2007/2008, je objavljen na oglasni deski Občine Majšperk.

S strani Občine Majšperk si želimo, da bi izvajanje zimske službe potekalo v medsebojnem sodelovanju in brez zapletov, zato občanom predlagamo, da se v primeru zapletov pri izvajanju zimske službe najprej obrnejo na posamezne izvajalce in pokličejo na zgoraj navedene kontaktne številke.

Darko Rejec

DOGODKI V OBČINI

Martinovanje na Ptujski Gori

Turistično društvo Ptujška Gora je na trgu pod cerkvijo pripravilo letošnje Martinovanje. Potekalo je umirjeno, saj smo le nekaj dni prej izgubili najstarejšo krajanko in občanko, gospo

Martino Božičko. Ni se nam zdelo primerno pripravljati velike zabavne prireditve.

Domačinom ter naključnim obiskovalcem Marijine cerkve smo ponudili

kruh z zaseko, domačo salamo, slanine in seveda žlahtno kapljico. Tako kot lansko leto so tudi letos svoja vina predstavili in z nami delili Bogdan Vinkler, Rado Rodošek in Stanko

Marinič. Pri Vinklerjevih so pripravili tudi zelo okusen domač jabolčni sok.

Praznovanje se je pričelo s krstom vina v cerkvi pri 10. maši. Letos je ta čast pripadla Radu Rodošku. Po maši so se ustavili verniki, prihajali so tudi novi obiskovalci in navdušeno pokušali vina in dobrote. Veliko jih je bilo prijetno

presenečenih nad pogostitvijo. Najbolj mi je ostal v spominu francoski par, ki ni upal poskusiti zaseke. Ko pa sta se vseeno opogumila, sta segla po več. Nato sta nas še fotografirala in se zahvaljevala... Druženje je bilo res prijetno.

Našim vinogradnikom in članom TD

se zahvaljujem za pomoč pri izvedbi, p. Janezu Šamperlu pa za blagoslov mladega vina. Naslednje leto se na Martinovo nedeljo na trgu pod Marijino cerkvijo ponovno srečamo!

Vilma Angel

TD Ptujška Gora

Krst mošta v Stopercah

Etnografska sekcija si je v letošnjem planu dela zadala, da bo po uspešni postavitvi klopotca opravila tudi pravi krst mošta. Zbrali smo se v petek, 9. novembra, v Slepečki kleti v Zg. Sveči pri družini Jerič. Brez pesmi v kleti ne gre, zato smo v goste povabili Prešmentane falote, ki so nam zapeli kar nekaj »starih« ljudskih pesmi. Prav posebej pa smo lahko ponosni na folkloriste iz Lancove vasi, ki so se z veseljem odzvali našemu povabilu. Čeprav na majhnem prostoru, so nam vendarle pokazali kar nekaj plesov, ki

jih plešejo širom po Evropi. Zatem pa so člani dramske sekcije odlično odigrali ubogega mošteka, škofa in njegovega pomočnika ter na humoren način krstili mošt. Vino pa je tudi zares blagoslovil stoperški pater Alojz Klemenčič. Po krstu so vsi obiskovalci in nastopajoči nazdravili s kozarcem novega vina, kozarec pa so dobili tudi v dar. Da pa ne bi novi vinček komu škodil, so poskrbeli člani etnografske sekcije s pravo večerjo: pečenko in zeljem. Gospodar nas je posladkal še z zadnjimi sladkimi pečenimi kostanji.

Za ogrevanje je poskrbela Stoperška banda, saj smo ob veselih zvokih tudi zaplesali in se pošteno ogreli. Zahvaljujem se vsem članom, ki ste priskočili na pomoč in pomagali pri organizaciji in izvedbi prvega krsta mošta v Stopercah. Hvala vsem nastopajočim. Predvsem pa gre zahvala družini Jerič, ki je bila pripravljena sprejeti večje število obiskovalcev v svojo klet in tudi z vsemi deliti dobro vino.

Ida Žunkovič

Odprtje asfaltiranega odseka ceste Doklece - Lipni potok

Lanski avgust je bil za nas, krajane Lipno - potok, nepozaben. Občina Majšperk je priskrbelo finančna sredstva za financiranje izgradnje asfaltiranega odseka Lipno - potok. Določili smo gradbeni odbor in krajani smo se aktivno in z veseljem lotili pripravljalnih del. Uredili smo vse potrebno za pripravo tampona, asfaltiranje in pridobitev potrebnih financ. Cena izgradnje odseka je 58.000 EUR, krajani smo za podlago - tampon prispevali 28.800 EUR.

Zavedamo se, da je bila to velika investicija v naši občini. Izredna zahvala gre naši občinski upravi pod vodstvom županje dr. Darinke Fakin in njenima sodelavcema Marjanu Gorčenkju in Darku Rejcu. Zahvaljujemo se jim

za posluh in pomoč pri zbiranju finančnih sredstev. Za dobro in korektno delo se zahvalujemo tudi Jožetu Žolgerju in Srečku Svenšku. Naša zahvala gre tudi Majdi Letonja, in sicer za nesebično pomoč in svetovanje pri izgradnji.

S prostovoljnim delom so naši krajani opravili približno 1500 ur prostovoljnega dela. Upravni odbor se zahvaljuje družinam Letonja, Svenšek, Kunstek, Kutnjak, Božičko, Kovačič, Frčec, Predikaka, Furman, Rodošek, Kamenšek, Malajnar, Tominc, Mariji Mesarič, Romanu Mesariču, Leopoldu Mesariču in Ivanu Predikaki.

V soboto, 13. oktobra, smo priredili kulturni program, kjer smo se z manjšo pozornostjo zahvalili omenjenim posameznikom. Županja dr. Darinka Fakin je v govoru poudarila, da le skupno, požrtvovalno in složno delo rodi uspeh. Nato smo predsednik, podpredsednik Leopold Mesarič in županja prerezali trak in tako tudi uradno odprli asfaltiran odsek ceste v izmeri 2,70 km., p. Janez Gvaldija pa ga je blagoslovil.

Otvoritev so z ubranim petjem popestrili pevci Fantje treh vasi. Po prireditvi smo se krajanji zbrali na vikendu Milana Letonje in se ob zvokih ansambla Imeno veselili in zabavali do

pozni večernih ur.

Zavedamo se, da se marsikaj ne more plačati z denarjem. Prav zato bi se rad v svojem imenu in imenu gradbenega odbora pristrčno zahvalil krajanom Lipnega potoka, ki ste mnogo prispevali k temu, da se lahko danes po asfalti podlagi varneje pripeljemo do naših vikendov, do naše zemlje, ki jo radi obdelujemo. Prav gotovo pa bo naša cesta v zadovoljstvo tudi marsikateremu obiskovalcu naših krajev.

V imenu GO in krajanov
Lipno-potok Roman Svenšek

Blagoslov zidne kapelice in ceste

V soboto, 29.09.2007, so se na domačiji Lampretovih v Zg. Sveči zbrali

skoraj vsi, ki so kakor koli pomagali pri izgradnji ceste ali sanaciji pogorišča. Povabili smo tudi župnika naše župnije Lojzeta Klemenčiča, da je blagoslovil obnovljeno zidno kapelico. Kapelico je izdelal Simon Lampret leta 1944 v zahvalo za preživeta ujetniška vojna leta. Vanjo je postavljen kip Lurške Matere božje. Ob tej priložnosti smo blagoslovili tudi cesto, ki smo jo zgradili s pomočjo Občine Majšperk. Občini Majšperk se ob tej

priložnosti zahvaljujemo za pomoč pri izgradnji ceste in hkrati za pomoč pri sanaciji pogorišča. Naša družina bi se še enkrat rada zahvalila vsem in vsakemu posebej, ki ste kakorkoli z delom, materialno, finančno ali z moralno podporo pomagali pri izgradnji ceste ali sanaciji pogorišča.

Lampretovi iz Zg. Sveče

Srečanje starejših krajanov v Stopercah

Jesen je dajala še zadnje pridelke in listje se je barvalo v vse bolj živahne jesenske barve. To je čas, ko KORK Stoperce organizira srečanje starejših krajanov.

RK Stoperce vsako leto vabi na srečanje krajanov, ki so dopolnili 70 let in tako se je od 78 povabljenih vabilu odzvalo kar 65 starejših. Ker je med njimi kar nekaj bolnih in onemoglih, ki živijo sami, člani upravnega odbora vedno poskrbijo tudi za prevoz, tako da se srečanja zares lahko udeleži prav vsak.

Srečanje se je pričelo s sveto mašo v far-ni cerkvi ob 10. uri, ki sta jo darovala domači župnik p. Alojz Klemenčič in Edi Vajda, župnik iz Leskovca. Nato je sledil kulturni program v domu krajanov, ki so ga pripravile učiteljice in učenci OŠ Stoperce. Za lepo zapeto pesem so poskrbele ljudske pevke in Ljudski pevci KPD Stoperce ter Pet navadnih. Navzoče je pozdravil tudi podžupan Cvetko Pepelnik ter predsednica RK Ptuj Tilčka Šuman. Da je bilo druženje ob hrani, ki jo člani upravnega odbora pripravijo kar sami, in dobri pijači, ki jo je tokrat pris-

pevala stoperska župnijska klet, zares prijetno, lahko sklepamo po tem, da so udeleženci ob zvokih harmonike p. Alojza Klemenčiča celo zaplesali.

Tega dne je bila priložnost, da starejši krajanji med seboj pokramljajo, obujajo stare spomine, si izmenjajo izkušnje, potožijo o svojih težavah in se medsebojno potolažijo. Vse nas pa najbolj veseli njihova skupna želja in misel ob koncu srečanja – nasvidenje prihodnje leto.

Angela Kitak,
predsednica KORK-a

Prišel je sveti Miklavž...

... in obdaril predšolske otroke!

Vznemirjeni so ga pričakovali, z velikimi očmi in tresočimi rokami, saj so vedeli, da prihaja v spremstvu parkljev. A strah je bil zaman. Sveti Miklavž je otroke pohvalil in vse obdaril. Zaskrbljeni otroški obrazi pa so v hipu postali sijoči in nasmejani, pa tudi roke niso bile nič več tresoče, saj so nesle in stiskale veliko Miklavževo darilo.

V Kulturno-umetniškem društvu Majšperk smo v nedeljo, 2. 12. 2007, v dvorani AP-TVI na Bregu z Miklavževanjem otroke razveselili že trinajsto leto. Več let z nami sodelujejo tudi vzgojiteljice Vrta Majšperk, ki vsakič odigrajo kakšno zanimivo lutkovno igrice, tokrat o srajčki, ptičku in balonu. Tudi letos ni manjkalo posebnih dobrotnikov, ki so svetemu Miklavžu pomagali kupiti darila.

Hvala vsem!

To so: OBČINA Majšperk, MTD d.o.o. Milan Tadič, Ivan Mohorko in Alenka Mohorko, Karl Pajnkhiher s.p., KARMONT d.o.o. Stogovci, Gradbena mehanizacija Jože Žolger s.p., Picerija Špajza Janez Vuk s.p., SVIT d.o.o. Servis vozil in tehnike, Knjigovodski servis Ida Lorber s.p., Srečko Kunstek s.p., Dejan Vuk s.p., Vladimir Kmetec s.p., Mizarstvo Anton Vuk s.p., Foto BRBRE, Veterinarska ambulanta Hernja, Winetu Janez Lampret s.p., Franc Vek – Stogovci, ACD DECIAL d.o.o., Marjan Avguštin s.p. in Jolanda Mandelc s.p.

KUD Majšperk

Miklavževa pot po stoperških vaseh

»Ko naše hribe in doline že skoraj prekrije snežno bela obleka in ko zadiši po praznikih, takrat je čas, da pridem pred vaš hišni prag.«

Tako smo nekatere krajanke na Miklavžev večer, 5. decembra 2007, nagovorili člani Kulturno prosvetnega društva Stoperce. Miran, Klementina, Lea, Milan, šofer Peter, snemalec in fotograf Peter ter Ana smo se podali na pot do stoperških domačij, da obudimo ta lep stari običaj, predvsem pa zato, da nekaterim starejšim prižgemo iskrico spomina na njihovo otroštvo.

Pasji lajež nas je pozdravljal skoraj pri vsaki hiši. Tu in tam so se vrata hitro odprla, marsikje pa je bil »Miklavžev obisk« težka uganka. Presenečeni so bili obrazi modrih in izkušenih domačinov, ki so nam najprej pojasnili, da Miklavža pri njih res še nikoli ni bilo. Obstali so na pragu in prisluhnili

Miklavževemu govoru. Polni začudenja in ganjeni so ugotovili, da smo jih

obiskali zares »pravi« domačini. Podarili smo jim vrečo sladkosti, za katere smo nagovorili sponzorje, ter pleteno košarico za sadje, ki jo je izdelala Ustvarjalna sekcija KPD Stoperce.

Stoperčani se bodo »dobrote Miklavža« na svojem hišnem pragu gotovo še dolgo spominjali.

»Sodelavci na terenu« pa smo naše »večerno popotovanje« zaključili z razmišljanjem:

»Že pred mnogimi leti so ti radovedni otroški obrazi veselo čakali Miklavža in zrlji v temno noč, od koder naj bi se slišalo tudi rožljanje parkljev. Kdo ve, ali je to pričakovanje takratno življenje sploh lahko izpolnilo?«

Anica Rejec

Naj bo lep jutri

Čas postaja vse dragocenejši dejavnik sodobnega življenja. Zmanjkuje ga za vse, kar bi radi počeli, kaj šele za sprostitve in počitek. Tudi v naši Ustvarjalni klepetalnici vlečemo črto in ugotavljamo, kaj je potrebno narediti, kaj smo že storile. Pa moj namen ni razpredati o tem, koliko krat smo se članice dobile v našem majhnem prostoru, ki ga z veseljem obiskujemo. Duša je z nami, veselje in razpoloženje, ideje se rojevajo in sproščajo stresne trenutke, brišejo jih ali pa vsaj za nekaj dni »filtrirajo« tisto, kar nas obremenjuje, teži in iz nas dela ljudi brez volje, brez življenja. Ne smemo postati kamen, ki ga morje buta ob skale in neprestano manjša, manjša...

Nekje sem prebrala: vstopila sem v obdobje izginjanja predmetov, celo misli in besed, kar na lepem jih ne najdem, čeprav vem, da so še pred kratkim z menoj delili mojo torbico, pisalno mizo, mojo glavo ali voljo. Iščem jih, včasih manj, včasih bolj panično in jih, seveda, ne najdem. Potem pa se mi na vsem lepem znajdejo pod prsti, na jeziku, ali se mi kakor slap vsujejo v preluknjan tok misli. Tudi to moramo urediti, kajti čaka nas še veliko dela. Pa pogledimo:

3. decembra smo se udeležile Žveglina sejma v Qlandiji na Ptuju, kjer smo razstavljale in tudi prodajale naše izdelke, božične in novoletne vizitke, adventne venčke, prtičke, skratka praznične izdelke različnih tehnik.

V preteklih dneh smo se lotevale izdelovanja vizitk za naše gasilce in tudi za lastno uporabo, tudi različni okraski se jim bodo pridružili. V našem ateljeju smo organizirale predbožično razstavo in vabile vse, da si jo ogledajo.

Posebej rada bi omenila izdelavo adventnih venčkov, ker simbolizirajo tisto, kar se nikjer ne začne in nikjer ne konča. Venčki so kakor rojstvo, življenje in smrt, ki ni nekaj dokončnega, temveč se poraja v novo rojstvo. Brez

začetka in brez konca. Da bi poudarili nesmrtnost oziroma nekaj, kar ne umre niti pozimi in ostaja nespremenjeno v svoji večnosti. Umirjenemu božiču, ki ga običajno praznujemo v krogu družine, sledi bučno slovo od starega leta in dobrodošlica novemu, ki kakor nepopisan list papirja čaka, da ga izpolnimo.

No, tudi v naši klepetalnici se od časa do časa poveselimo ob dobrih prigrizkih in tako obogatimo rojstne dneve, godove in razne uspehe našega ustvarjanja. Se pridružite pokušanju naših tort? Krasne so videti, kajne?

Ne pozabite na sprehode po doma-

čem vrtu ali bližnji okolici, kajti tudi to nas sprosti, razjasni misli in srečni se bomo zvečer odpravili k počitku. Preprosto okrašen dom, ne glede na starost in kraj, kjer živimo, sami ali v dvoje, bo še prijetnejši, če si bomo iskreno segli v roko, si odpustili majhne grehe in pričakovali božične in novoletne praznike z upanjem in željo po prijetnem življenju.

V novem letu bodimo zdravi, srečni in zadovoljni – to vam želimo članice Ustvarjalne klepetalnice DPD Svoboda Majšperk!

PREDSTAVLJAMO VAM...

Tamburaši KUD-A Majšperk

Smo 21-članska tamburaška skupina mladih Majšperčanov. Ko smo dobili instrumente, so nam jih delili kar po velikosti, od največjega do najmanjšega. Kdor nas še ne pozna, bisernico igrajo Katja Cmrečnjak, Lora Grobeljšek, Jerneja Hernja, Miha Možina, Marko Pislak in Doroteja Terbovšek; brač Renata Avguštin, Marina Cmrečnjak, Laura Fišer, Jan Kodrič, Nejc Kodrič, Lea Lampret, Danijela Leskovar, Kristjan Pišek in Klemen Sagadin; kitaro Nejc Grobeljšek; bugarijo Stojan Pislak in Kaja Valand; čelo Aleš Lorber, Jasmina Rep ter berdo Robi Avguštin.

Naši začetki segajo pet let nazaj. Po dveh letih je naša skupina zamenjala dirigenta. Dobili smo Draga Kleina. Začele so se intenzivne vaje, dvakrat tedensko. Naš nivo igranja se je od vaje do vaje stopnjeval. Leta 2006 smo na tekmovanju tamburaških skupin dosegli srebrno priznanje. To je bilo prijetno presenečenje za nas in ob enem tudi pohvala za naš trud in delo, ki smo ga vložili. Tudi letos smo se udeležili državnega tekmovanja tamburaških orkestrov v Retečah pri Škofji Loki in dosegli srebrno priznan-

je. Zelo smo ga bili veseli.

Poleg tekmovanj je za nami tudi veliko uspešnih nastopov. V letu 2007 smo nastopali na reviji v Gimnaziji Ptuj. Izvedli smo samostojni koncert na Ptuj, imeli nastop ob materinskem dnevu v dvorani AP - TVI Majšperk. Udeležili smo se dobrodelnega koncerta v Qlandiji za Sonček. Igrali smo ob Abrahamu na Štatenbergu, izvedli koncert v Malečniku, nastopali v

Kidričevem v lovskem domu. Imeli smo tudi koncert na Bolfenku na Pohorju ter nastopali ob 11. občinskem prazniku Občine Majšperk.

Preden bo leto 2008, sta predvidena še dva nastopa: božični koncert v dvorani OŠ Majšperk, in sicer 22.12.2007 ob 19.00 uri ter koncert v Malečniku 26.12.2007. Lepo vabljeni!

Jerneja Hernja

Ni dobro, če pozabimo na dobro...

Ja, pa nismo! Še danes v razgovoru s hvaležno publiko iz Njiverc zvenijo ubrani zvoki vaših glasbil, dragi mladi prijatelji in ljubitelji strun - *Tamburaši iz Majšperka*, ki ste se pod vodstvom Draga Kleina prijazno odzvali našemu vabilu, da bi popestrili kulturni program na *Srečanju Njiverčanov in prišlekov*, ki smo ga skupaj z vami udeležili 8. septembra letos v domu krajanov v Kungoti pri Ptuj.

Naše navdušenje in javno zahvalo smo vam v vašem občinskem glasilu želeli izreči v oktobrskem izidu, pa je rečeno, da je bilo glasilo takrat namenjeno

dogajanju ob vašem občinskem prazniku. Verjamem, da se bo pa tokrat našlo nekaj prostora za naše razmišljanje v sliki in besedi, ne zgolj v zahvalo, tudi v spodbudo, da bi vztrajali v vašem poslanstvu.

Že ob idejni pripravi za srečanje je bilo čutiti, da prireditev ne sme biti postavljena v okvire običajne vaške veselice, temveč mu je bilo treba dati nekaj izvirnega, neobičajnega, a pristnega. Torej tudi izbira nastopajočih v kulturnem programu ni bila slučajna, zato tudi naše vabilo Vam - *Tamburašem iz Majšperka*, ni bilo zgolj

naključno. Vedel sem, da ne morem zgrešiti zadanega si cilja, predvsem pa bistva, kako razvedriti večino prisotnih - starejših vaščanov na prireditvi. Sam pogled na oder-sceno, zapolnjeno z vami-mladimi, nasmejanih in vedrih lic, je bil dovolj prepričljiv, da je zlezlo pod kožo, brez muziciranja. Ko pa so v dvorani ubrano in zlito zazveneli zvoki strun in jim je s svojim zametnim glaskom pritegnila precej resna, a simpatična mladenka (ki smo površno preskočili njeno ime, kar menda ni bilo vzeto za zamero, ker verjamem, da bomo imeli priložnost napako popra-

viti), je bilo to, tisto ta pravo...

Priznati moram, da sem takole posredno želel s ponosom pokazati, da izviram iz tistih logov, kjer se je kulturi vsestransko razdajalo, začeni zgodaj, že v otroštvu.

Res, zame pred pol stoletja, v tistih časih, za katere danes nekateri prisegajo, da so bili »jekleni«. Kaj pa vem, v Majšperku morda zato, ker se je dan in noč na Bregu pritajeno slišal kovinski zvok strojev v »volnenki« ali tisti iz »strojilke«, pa oni iz dobre stare »menze«, ki je ob malicah služila delavcem,

v prostem času pa vrsti kulturnih dejavnosti, katerih zanesenjaki so se razdajali godbi na pihala, folkloriplesu, pevskim zborom-petju...tamburašem in še čemu, pod dežnikom *Svobode*, v pravem pomenu besede. Vse je živelo brez (današnje) iht, ko se več nič ne »splacha«, le hlastanje za denarjem, po možnosti pridobljenim s čim manj dela, še najbolje na rovaš drugega, ki se mu danes »moderno reče lastninjenje«.

S takšno materialistično miselnostjo je res težko razumeti tiste, ki ljubiteljsko

- volontersko desetletja razdajajo svoj prosti čas in naučeno znanje, kakršno koli že, podarjajo brezplačno. V Majšperku se lahko s tem, s svojo kulturno dejavnostjo, brez zadržkov ponasate, pa to ni moje osamljeno spoznanje, ker sem ga pač imel priložnost v živo doživeti ob neki drugi priložnosti, s podporo Šole, Občine in *Svobode*. Kdor to dolgo počne, zna to ceniti, dostojno spoštovati, ker ve, kakšnega in koliko truda je vložene-ga. Zato je treba vztrajati, zadovoljstvo pride spontano - samo od sebe. Ko se začuti zadovoljstvo, je nevidna vez hvaležnosti - obojestranska. Naša je bila zagotovo. Zato verjamemo še v kakšno sodelovanje. Za to prvo, lepa hvala! Naj na tem mestu velja iskrena hvala tudi mamicam in očkom, ki so s svojimi »donatorskimi prevozi« prispevali našemu skupnemu srečanju, za katerega smo vam izrekli oz. izročili pisno zahvalo, ki vas naj spominja predvsem na tisto dobro iz naslova tega razmišljanja. Če se je kje zalomilo... pa velja dodati: »... *Dobro je takoj pozabiti, kar ni dobro!*«

Edvin Aubelj

O društvu HAD – društvu mladih

Predstavljamo vam Društvo mladih HAD. Društvo, ki ga je ustanovil Boštjan Lampret, deluje komaj slabo leto. Verjetno se sprašujete, kdo sodeluje v društvu in kakšna so njegova pričakovanja. Samo društvo, kot že naslov članka pove, sestavljajo mladi. Po dolgem času prepričevanja in dogovarjanja smo končno dobili prostor v Majšperku, kjer bi se lahko mi, mladi, zbirali, namesto da se potikamo po cestah, avtobusnih postajališčih, v bližini nekaterih javnih ustanov, itd. Prostor še je v fazi obnove, v njem je namreč veliko odpadnega ometa, vlage in stene, ki so nujno potrebne obnove, vendar je to zaradi zime skoraj nemogoče. V kolikor bo to mogoče, bo prostor končan v letu 2008, delamo namreč sami, zato je delo še

dolgotrajnejše.

V občini Majšperk pa se že predstavlja nov projekt: *Športni park majšperk*. V naši občini se vse več mladih ukvarja z raznoraznimi adrenalinskimi športi (rolkanje, rolanje, kolesarjenje..), za katere pa, na žalost, vse do zdaj nismo imeli primerne prostora. Vedno znova nas preganjajo in nam prepo-vedujejo zadrževanje v okolici šolskih površin, ko se preselimo v križišče oz. pred stavbo Mercatorja, pa smo izpostavljeni življenjskim nevarnostim ter poškodovanju tuje in naše lastnine. Zato se je torej porodila ideja o športnem parku z objekti za adrenalinske športe, namenjen mladim Majšperka, sosednjih krajev ter vsem zainteresiranim za tovrstne športe. V skladu s tem projektom imamo v načrtu

tudi dobrodelni koncert v letu 2008. Športni park naj bi bil, po dogovoru z Občino Majšperk in županjo dr. Darinko Fakin, zasnovan in zgrajen v okolici šole, kjer je načrtovano tudi novo travnato igrišče.

Upamo, da se bo naš načrt zares uresničil v čim krajšem času, saj ta prostor res potrebujemo, ne le zaradi nas, temveč tudi zaradi krajanov ter javnega reda in miru, ki ga zdaj z zadrževanjem na raznih javnih mestih, ki niso namenjena temu športu, kršimo.

Za predloge, pohvale in podobno smo dosegljivi na elektronski pošti sk8mitja@gmail.com, kmalu pa, upamo, tudi na spletni strani društva. Lep pozdrav!

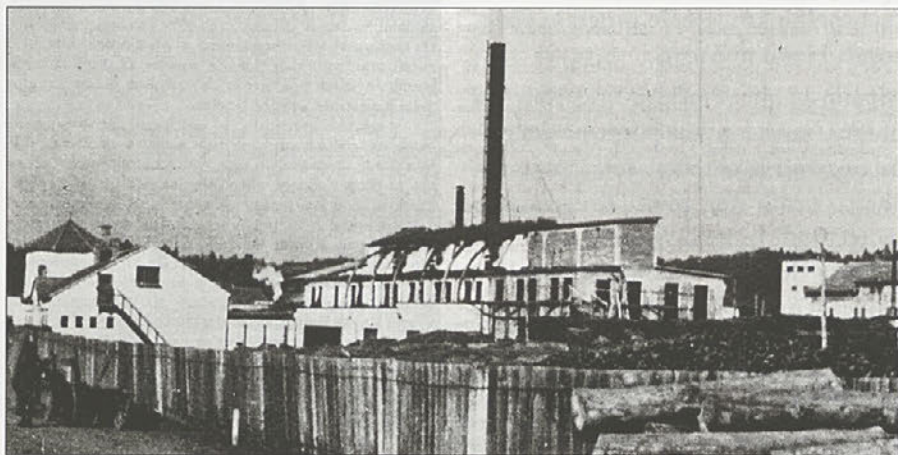
Mladi iz Majšperka in okolice

Tradicija se nadaljuje

Tovarna volnenih izdelkov

Prvi zapisi o industriji v Majšperku segajo že v konec 19. stoletja. Zapisi govorijo o delavnicah, kjer so izdelovali pohištvo, saj jim je okolica ponujala potreben les. Od leta 1926 sta bili lastniki majšperske tovarne družini Novak in Kubricht. Takrat so imeli najprej tovarno strojil - tanina za potrebe usnjarske industrije. Težke razmere na trgu pa so nakazale, da se ne bo dalo preživeti le s predelavo tanina, zato so začeli razmišljati o dodatni proizvodnji. Takratna lastnica tovarne Marija Kubricht je začela vlagati v nov tekstilni obrat, stroje in strokovno usposobljene delavce. Tovarno so poimenovali Vunateks. Tovarna se je razvijala in je omogočala proizvodnjo volnenega blaga in volnice, ki je še danes cenjena po svetu. Tovarno so v povojnem času še razširili in začeli poleg volnenega blaga in volnice izdelovati še gobeline. Po drugi svetovni vojni je iz zasebnih rok prešla v državne in tako ostala do leta 2005.

Od takrat naprej, od leta 2005, je lastnik »firme« podjetje Albin Promotion d.o.o.. Direktorju Albinu Brenclu se

je porodila ideja in želja, da ta kulturna dediščina kraja ne zamre. Tako se izvajajo organizirani skupinski ogledi skozi tovarno volne, kjer si obiskovalci ogledajo izdelavo volne in gobelinov.

Oglasite se v trgovini, kjer lahko izbirate med pestro ponudbo volne, gobelinov, blaga in oblačil,... Vabljeni!

Vsem bralcem Majšperčana želimo vesel božič ter srečno in uspešno leto 2008!

Kolektiv podjetja
Albin Promotion d.o.o.

Iščemo zgodovinske zapise, predmete ali kaj podobnega, ki se navezuje na tovarno volnenih izdelkov v Majšperku. Pokličite 051/379-600

IZ MALEGA ZRASTE VELIKO

Včeraj, danes...

Tako kot že 21 let zapovrstjo, je Osnovna šola Majšperk tudi letos praznovala svoj praznik, DAN ŠOLE. Osrednja prireditev je bila 3. decembra 2007 ob 17. uri v telovadnici šole. Nastopajoči so skupaj z učenci šole ter mnogimi obiskovalci brskali po preteklosti in jo nato povezali s sedanjostjo.

Ob tej priložnosti vsako leto poiščemo temo, ki jo dobro obdelamo in nam služi kot rdeča nit prireditve ob prazniku. Kot zadolžena za prireditev sem razmišljala, česa se lotiti. Sprva se mi je zdelo, da smo vse že obdelali. Nato

sem se spomnila, da še nismo nič rekli o tem, kako so nastopali nekoč in kako nastopamo danes. Skupaj z mojimi učenci smo začeli brskati po starih albumih in iskati fotografije nastopov. Uspelo nam jih je poiskati vse od leta 1961. S pomočjo današnje tehnike in s spretnostjo učiteljice za računalništvo smo lahko obujali spomine ob slikah na platnu osrednji prireditvi.

Astrid, Rok, Julijana in Lora, učenci 5.

razredov, so zaigrali družino treh generacij – babico, dedka, mamico, starejšega brata in vnukinjo. Spominjali so

se pomembnih nastopov in prelomnic v šoli Majšperk.

Preteklost smo povezali s sedanjostjo in se razveselili ob paleti raznovrstnih točk kulturnega programa. Med čermi sta uspešno krmarila in program povezovala Haidi in Tilen.

Mladinski in otroški pevski zbor sta ubrano zapela in nas ponovno prepričala o svoji kvaliteti. Učenci prve triade so urnih nog plesali, druge triade pa recitirali in igrali v dramatizacijah. Učenka Jera je izvabila iz violine najnežnejše zvoke, Sebastjan in Jaka sta predstavila moderno glasbo, Luka, Jan, Patrick in Alen pa so raztegnili harmonike, da le kaj.

Naša Ana, ki je že prava pevka, pa nam je s svojim čudovitim glasom zaželela še tisoč let. Proslavo smo zaključili z lepimi mislimi in željami ravnatelja naše šole in drugih gostov, ki so naš praznik polepšali s svojim obiskom.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem učencem, ki so nastopali na prireditvi, vsem učiteljem in učiteljicam ter drugim delavcem šole, ki ste mi pomagali pri pripravi osrednje prireditve ob

letošnjem DNEVU ŠOLE. Ponovno se je potrdil rek: » V slogi je moč!«

Draga Krošel

Nekaj misli učencev!

Da sem se naučila vlogo, sem potrebovala veliko časa. Bila sem babica in sem imela veliko besedila. Dobro, da smo večkrat vadili in sem si lahko besedilo zapomnila. Dvakrat smo vadili v telovadnici. Na generalki je že vse potekalo kot na nastopu. V ponedeljek sem pred nastopom imela kar nekaj treme, saj sem morala prva stopiti na oder. Ko pa sem bila na odru, je trema kar izginila in je bilo vse v redu. Pred tolikimi gledalci se nisem nastopala.

Julijana Lorber, 5. a

Na letošnji proslavi ob dnevu šole sem nastopala kar štirikrat. Pela sem pri otroškem pevskem zboru, igrala na Orffove instrumente ob petju mladinskega zbora, igrala mamico in v prizoru še zaljubljeno rokavico. Vse se je dobro izteklo, saj se nisem nič zmotila. Prireditev je bila lepa. Upam, da bom še kdaj nastopala na kakšni prireditvi.

Lora Grobelšek, 5. a

Nastopila sem v vlogi vnukinje Tine. Imela sem babico Julijano, dedka Roka, mamico Loro in starejšega brata. Nastopali so tudi učenci višjih razredov, kar me je zelo presenetilo. Tilen in Haidi sta bila voditelja. Najbolj všeč so mi bili plesi in harmonikarji, saj je bilo zelo živahno. Tudi druge točke so bile dobre.

Rada bi pohvalila še vse učitelje in učiteljice, ki so se trudile za lepe igre in pesmi ter za prireditev, ki mi je bila všeč.

Astrid Cep, 5. b

Na prireditev smo se pripravljali že nekaj časa. Učiteljica nam je razdelila vloge. Meni je predlagala, da bi bil napovedovalec. Ta vloga mi je bila všeč, saj se ni bilo treba učiti besedila na pamet. Vaje smo imeli trikrat na teden. Ob vsem drugem delu je bilo kar malo naporno, a smo se vseeno potrudili. Včasih je na vajo kateri tudi pozabil in zamudil, a smo zmogli vse nadoknaditi. V petek smo imeli generalko in potem nestrpno čakali ponedeljka. Že je bil čas za nastop. Tudi malo treme je bilo. A je šlo vse gladko. Gledalcev je bilo veliko, kar nas je zelo razveselilo.

Ko je bilo konec prireditve in sva se z mamico vračala domov, mi je rekla, da je zadovoljna z mojim nastopom in da ji je bila prireditev všeč. Drugi dan so mi prijatelji rekli, da se mi je včasih zatresel glas. A nič hudega, malo treme je dobro.

Tilen Ahec, 5. a

Božično-novoletne delavnice

V pričakovanju veselega decembra smo se v JZ OŠ Majšperk, v sodelovanju s šolskim skladom, odločili, da skupaj pripravimo božično – novoletne delavnice. K sodelovanju smo povabili otroke in njihove starše, Občino Majšperk, članice Ustvarjalne klepetalnice in TD Ptujška Gora. Skupno ustvarjalno in prijetno popoldne smo preživeli v četrtek, 15.11.2007, v pro-

storih matične osnovne šole.

Izdelovali smo voščilnice in najrazličnejše okraske, skupno smo pripravili 15 delavnic. Otroci in starši, ki so se nam pridružili, so se sami odločili, kaj bi radi izdelovali. Tako smo izdelali voščilnice s papirnatimi okraski, voščilnice z modelčki in s sprejem, okraske iz jogurtovih lončkov, mavca in oblancev, pa angelčke iz volne ter

palčke iz filca. Dobro obiskana je bila tudi delavnica računalniškega risanja in oblikovanja. S skupnimi močmi smo izdelali voščilnice in okraske, ki bodo prazničnim dnevom v mesecu decembru podarili še poseben lesk.

Hvala vsem, ki ste se odzvali našemu vabilu!

Jadranka Frlež

Zimske urice

Pa smo veselo zakorakali v december. To je čas pričakovanj, čas prihoda dobrih in skrivnostnih mož, čas pravljic. Pravljlična doživetja in predpraznično vzdušje skušamo pričarati našim najmlajšim na pravljličnih uricah. Te so se v tem mesecu dnevno odvijale v našem vrtcu.

Otroci imajo radi pravljice, to so dokazali tudi letos, ko so igralnico v vrtcu napolnili do zadnjega kotička. Najmlajši poslušalci še niso napolnili dveh let, a so z velikim zanimanjem potrpežljivo sledili pripovedovanju, predvsem pa igranju lutk na sceni. Nihče ni bil žejen, nikogar ni tiščalo na stranišče, motila jih ni niti tema, ki se je delala zunaj, samo da je bila pravljica. Pridružilo se nam je tudi lepo število šoloobveznih otrok, ki so se predali poslušanju in kasneje oblikovanju okrasov za novoletno jelko,

ki smo jo skupaj okrasili pred občino. Kot vsako leto nas je tudi letos obiskal dedek Mraz in otroke obdaril. Del sredstev za darila prispevajo starši, velik del pa nam namenijo sponzorji,

za kar jim je potrebno izreči posebno zahvalo.

Vera Korže,
vodja projekta

Požarna vaja na šoli Ptujška Gora

V sredo, 7. 11. 2007, smo imeli pouk kot vsak drugi dan. Med uro je prišla učiteljica Jelka in je glasno, vendar malo drugače kot ponavadi, povedala, da so zaznali dim, ki naj bi prihajal iz knjižnice.

Najprej nismo vedeli, kaj bi storili, nato pa smo upoštevali navodila učiteljice in se hitro in previdno umaknili iz šole. Za nami so prišli še učenci prvega in drugega razreda. Ko smo bili dovolj daleč od šole, smo se hitro preselili. Ugotovili smo, da smo vsi zunaj in da smo na varnem. S strahom smo čakali, kaj se bo zgodilo. Hitro za tem smo zaslišali gasilsko sireno. Gasilci so se najprej pozanimali, če smo vsi v redu, nato so nam na hitro postavili nekaj vprašanj, se opremili še z dodatno opremo in odhiteli v šolo. Mi smo samo od daleč opazovali, kaj bo. Čez nekaj časa je prišel gasilec in nam povedal, da smo dobro ravnali in da jim je uspelo pogasiti začetni požar v knjižnici. Malo smo si oddahnili, ven-

dar nam ni bilo čisto jasno, zakaj se nič ne kadi, zakaj ni nobenih znakov požara... Nato so nam le povedali, da ni bilo nič hudega, da je bila to le vaja. Potem smo odšli v šolsko telovadnico, kjer so nam gasilci pokazali in opisali še nekaj gasilske opreme. Prikazali so nam, kako poteka reševanje, če kdo

izgubi zavest. Nekaj časa so se z nami še pogovarjali.

Ob gasilski vaji smo se veliko naučili. Zahvaljujemo se gasilcem s Ptujške Gore. Pomirjeni, vendar vsak s svojimi vprašanji in z mešanimi občutki smo se vrnili v razrede.

Nina Verdenik in Sara Potočnik, 4. c

Bili smo v Kočevju

Učenci četrtega razreda smo se v ponedeljek, 1.10. 2007, zjutraj zbrali pred šolo. Ob 7.30 smo šli na pot proti Kočevju. Ob 11.30 smo prišli pred dom Jurček. Tam smo takoj dobili kosilo. Popoldne nam je učitelj Vojko razkazal Kočevje. Videli smo tudi Rudniško jezero in cerkev sv. Jerneja. V torek dopoldne smo šli na gozdno učno pot. Videli smo kraljestvo žab, ampak tam ni bilo nobene žabe. Potem smo vzeli odtis srne. Učitelj nam je dal navodila, kam moramo iti, da bomo videli Tarzana. Na koncu smo šli napadat Indijance. Ob 12. uri smo šli v dom., ob 15. uri pa proti reki Rinži. Najprej so šli s kanujem učenci OŠ Podlehnik. Mi smo šli v trgovino. Ko so se vrnili, so šli s kanujem učenci OŠ Ptujška Gora in Stoperce, mi pa smo jih počakali. Ko so se vrnili, smo šli s kanujem še mi. Začeli smo vesla-

ti. Večkrat smo se tudi zaleteli. Zvečer smo imeli nočni pohod. V sredo dopoldne smo šli na Brunarico. Popoldne smo imeli preživetje v naravi. Najprej smo morali poiskati drva. Ko smo jih našli, smo zakurili ogenj in si pekli kruh, jabolka in klobase. Zvečer pa smo se šli male sive celice. V četrtek smo imeli dopoldne orientacijo, popoldne pa lokostrelstvo in kolesarjenje. Pri lokostrelstvu sem zadel natančno v piko. Zvečer smo imeli disko. Zadnji dan, v petek, smo imeli lov na lisico. Popoldne so nam pred odhodom domov podelili še priznanja in potem smo odšli domov. Ustavili smo se še pred živalskim vrtom. Tam

smo videli dva medveda in polno koz. Po dolgi poti smo se ustavili na Trojanah, kjer smo pojedli malico. Ob 18. uri smo se pripeljali pred šolo, kjer so nas že težko pričakovali starši. Imeli smo se zelo lepo.

Anže Vedlin, 4.a

ŠPORT V OSNOVNOŠOLSKIH KLOPEH

Medobčinsko prvenstvo v košarki za starejše učence

To tekmovanje smo pričakovali z optimizmom. V zadnjih letih smo osvojili dve prvi in tri tretja mesta na medobčinskih tekmovanjih v košarki. V regiji Podravje smo osvojili eno prvo in eno drugo mesto ter bili dvakratni udeleženci četrtfinala državnega prvenstva. Zato smo bili favoriti tega tekmovanja. Dodeljena nam je bila organizacija tekmovanja. Izkazali smo se kot odlični organizatorji in tekmovalci.

26.11.2007 smo v Majšperku gostili predtekmovalno skupino. Prvo tekmo je ekipa OŠ Majšperk igrala proti OŠ Breg in zmagala z 42 : 27. V drugi je zmagala proti OŠ Olge Meglič z rezultatom 40 : 27 in se uvrstila na finalni turnir.

Tudi to tekmovanje je bilo 29.11.2007 v Majšperku. V polfinalu je ekipa OŠ Majšperk pred polno dvorano navijačev premagala OŠ Kidričevo z rezultatom 32 : 16 in se uvrstila v finale. V drugi polfinalni tekmi je OŠ Dornava premagala OŠ Breg z 38 : 24.

Ekipa OŠ Majšperk – prvo mesto.

V tekmi za tretje mesto je zmagala ekipa OŠ Breg proti OŠ Kidričevo z 39 : 32.

Ponovil se je finale izpred dveh let - OŠ Majšperk : OŠ Dornava. Z zmago 42 : 36 proti OŠ Dornava smo postali medobčinski prvaki Ptuja in se uvrstili

na regijsko tekmovanje Podravja. Igrali so: Jani Zolar, Klemen Bedrač, Simon Babulč, Sebastjan Kužner, Blaž Babšek, Blaž Fišer, Kristijan Gajšek, Rudi Horvat, Tomaž Rakovec, Jan Žnidar, Žan Žnidar in Sandi Predikaka.

Darko Kafel

Medobčinsko tekmovanje v rokometu

Medobčinska tekmovanja za področje Ptuja smo začeli s sodelovanjem na medobčinskem tekmovanju v rokometu. Organizator je bila OŠ Gorišnica, in sicer 25.10. 2007 v Gorišnici. Zmagala je OŠ Gorišnica pred OŠ Ljudski vrt. Ekipa OŠ Majšperk je z dvema porazoma in zmago 18 : 6 nad OŠ Destnik osvojila tretje mesto in medalje. Za OŠ Majšperk so tekmovali: Jani Zolar, Klemen Bedrač, Simon Babulč, Blaž Fišer, Kristijan Gajšek, Alen Frlež, Matej Škorjanec, Aleš Polajžer, Alen Vuk, Jakec Kamenšek, Matej Kamenšek, Tomi Polajžer in Gregor Korez.

Rokometna ekipa OŠ Majšperk v Gorišnici – tretje mesto.

Tekmovanja smo nadaljevali na medobčinskem tekmovanju v odbojki. Predtekmovanje in finale je organizirala OŠ Markovci 12.11.2007 in 15.11.2007. V dveh tekmovalnih dneh smo zmagali proti OŠ Ljudski vrt, OŠ Dornava, OŠ Cirkulane ter izgubili z OŠ Kidričevo, OŠ Hajdina, OŠ Markovci, osvojili četrto mesto in prejeli pokal. Igrali so Jani Zolar, Klemen Bedrač, Simon Babulč, Blaž Fišer, Kristijan Gajšek, Alen Frlež, Matej Škorjanec, Nikola Erbus, Gašper Vindiš, Rudi Horvat, Matej Kamenšek in Gregor Korez.

Darko Kafel

Ekipo OŠ Majšperk v Markovcih – četrto mesto.

Nekaj za razvedrilo

DRAGI OTROCI!

V razpredelnici so vodoravno in navpično skrite besede. Jih najdete?

A	D	E	D	E	K	N	J	N	A	R	A	V	A	P	E	T	J	E
B	C	T	E	L	O	V	A	D	B	A	N	J	E	L	K	A	E	O
C	K	A	Z	S	T	V	M	D	A	R	I	L	A	A	I	G	R	A
D	W	R	I	J	E	L	E	N	D	A	R	O	V	A	N	J	E	M
E	S	I	M	L	M	A	T	E	M	A	T	I	K	A	Q	A	L	A
F	O	S	A	V	T	J	E	D	S	H	V	Z	G	O	J	A	T	L
G	K	P	R	E	I	Z	K	U	S	V	E	S	E	L	J	E	X	I
H	O	P	R	I	J	A	T	E	L	J	I	C	A	V	N	I	T	C
I	L	O	K	R	A	S	E	K	S	S	K	O	S	A	F	P	Q	A
J	J	U	F	B	O	D	M	O	R	B	T	Q	T	J	H	E	C	S
K	E	R	A	Z	R	E	D	F	L	D	I	S	N	E	G	S	A	A
L	P	F	Y	G	L	A	S	B	A	L	I	K	O	V	N	I	B	N
M	M	R	A	Z	B	A	U	I	A	A	P	R	A	Z	N	I	K	I
N	Z	V	E	Z	D	A	Q	C	Z	V	E	Z	E	K	M	I	Z	A
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	

JELEN, MATEMATIKA, KOS, OKRASEK, ODMOR, JELKA, ZIMA, RAZRED, TELOVADBA, RIS, PRAZNIK, PRIJATELJICA, JED, ZVEZEK, DAROVANJE, NIT, ZVEZDA, GLASBA, DARILA, SANI, VESELJE, LIKOVNI, VAJE, SNeg, NARAVA, VZGOJA, PETJE, MRAZ, MALICA, PREIZKUS, PES, OKOLJE, DEDEK, IGRA, MIZA.

Božično drevo v gozdu

Blondinki se v gozd odpravita iskat božično drevo. Nenadoma se ena ustavi in reče:

"Jaz imam tega dovolj. Ne grem se več!"

"Kako to misliš?", vpraša druga.

Pa ji odgovori:

"Dovolj imam iskanja božičnega drevesa. Prvo drevo, ki ga zagledava, vzameva, četudi brez okraskov!"

Dedek mraz je obiskal družino

"Kdo je bil najbolj priden in je naredil vse, kar je zahtevala mama?"

"Očka!" so zavpili otroci.

PRED PRAZNIKI***Božični medenjaki***

Tik pred prihodom novega leta smo, pa še vedno ne veste, kaj postaviti na praznično mizo? Za vsa smo poiskali zanimiv recept za novoletno sladkanje. Poskusite in uživajte v prazničnem okusu!

BOŽIČNI MEDENJAKI

Potrebujemo:

- 35 dag ržene moke
- 20 dag sladkorja v prahu
- 2 veliki žlici meda
- 2 jajci
- 10 dag zmletih orehov
- 1 nožev konico sode bikarbone
- 1 žličko cimeta
- malo mletih klinčkov

Sestavine zgnetemo v testo, ki jo je sprva precej težko zgnesti, ko nam to uspe, jo pustimo nekaj časa počivati. Razvaljamo jo za pol prsta na debe-

lo in izrežemo z modeli. Preden jih damo v pečico, vsakemu medenjaku v sredino položimo polovico orehove jedrce. Ko so pečeni, jih položimo na

ravno podlago, da ohranijo obliko.

Dober tek!

Voščila ob praznikih**PRAZNIČNO VOŠČILO**

Vsako jutro je novo rojstvo!
Rojstvo novega pričakovanja,
novih priložnosti,
novih poti do ciljev in ljudi.
Je rojstvo hrepenenja, upanja in
novih želja...
Naj božični dnevi in novoletno jutro
prinesejo vse to zavito v srebrnino
skrivnostnega neba.

KPD Stoperce

SLS.
Slovenska ljudska stranka

Spoštovane občanke in občani!

Mir in notranja uglašenost naj vas spremljata v teh božičnih praznikih; v mozaiku novega leta 2008 pa naj se lesketajo dragulji; zdravje, sreča in ljubezen.

Predsednik OO SLS Majšperk
Cvetko Pepelnik

**SOCIALNI
DEMOKRATI**

Vsem občankam in občanom
želimo vesele božične praznike ter
veliko dobrih odločitev v letu 2008!

OO SD Majšperk

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

OBČINSKI ODBOR MAJŠPERK

Spoštovane občanke in občani
Občine Majšperk ob dnevu
samostojnosti vam iskreno čestita-
mo. Želimo Vam duhovno bogat
božič ter zdravo, srečno in uspešno
leto 2008.

Občinski odbor LDS Majšperk

VOŠČILO OB PRAZNIKIH

Lep božič ter vse dobro v prihajajočem letu vam želi izvršni odbor ZDIS Majšperk – Kidričevo. Svojim članom pa želimo čim več trdnega zdravja!

ZDIS Majšperk - Kidričevo

In memoriam

Za vedno se je poslovila najstarejša občanka **Martina Božičko** s Ptujске Gore.

Kot bi se ne, za vedno, je mirno zaspala ob prebujanju novega zimskega dne, 9.11.2007.

Dopolnila je 101 leto in se preselila v nove dimenzije bivanja. Zapustila je predvsem nas, ki smo ji bili nenehno blizu in jo imeli neizmerno radi.

Odrešila je svoje telo bolečin, ki so zaradi osem let trajajoče bolezni, ki jo je prikovala na posteljo in invalidski voziček, morale nastajati, naj si jih še tako zelo ni želela izražati navzven, jih je nedvomno čutila, a jih je izkazovala na sebi tako svojstven način, z dobro voljo in potrpežljivostjo. Do izteka svojega življenja je ostala zvesta svojim nadčloveškim načelom: potrpežljivosti, poštenju, dobroti, ljubezni do ljudi, rastlin in živali. Spoštovala je vse oblike življenja kot da ne bi bilo razlik, ki jih seveda ni, a ni jih veliko, ki jih ne opazijo. Tinika, kot smo ji mlajši ljubkovalno, starejši pa prijateljsko radi rekli, je imela rada prav vse. K njej so se zgrinjala vsa bitja, od človeških po kletet, nasvet ali pomoč, živali po crkljanje in po hrano, na skri-vaj, do rastlin, ki so bujno uspevale

na vrtu, v sadovnjaku in se bohotile na vseh oknih domače hiše, kjer so z možem Antonom in svojima hčerama Martino in Karolino domovali.

Po moževi smrti, pred slabimi desetimi leti, se je preselila k hčerki Karolini, ki je nenehno bdela ob mamini postelji. Bilo je »v zraku«, ker nisi sam, ker imaš sočloveka, ki ti je pripravljen vedno pomagati in te imeti rad, ne more biti nikoli pretežko, in skupaj sta bili srečni.

Tinika je bila veseljakinja, od glave do pete, cela in povsem. Ne vem, od kod ji ta neizčrpen vir volje in energije, a najbrž je prinesla ta dar že s seboj na Svet. Bila je živa šola zdravega življenja, ne le telesnega. Modrovanja mnogih filozofij so se skrivala v njenem telesu in srečni smo lahko mi, ki smo z njo živeli. Zastonj nas je učila in nam dajala radost, veselje, upanje, ljubezen ... in še mnoge in premnoge druge pozitivne lastnosti življenja, o katerih slišimo ali samo beremo. Iz nje so načela bivanja, za katera si nekateri prizadevajo, da bi končno postala del njihovih življenj, kar drla na dan, nenehno, ni bilo konca pozitivnih misli niti dejanj. Drugačnih preprosto sploh ni zmogla, ni jih obvladala. Bila je rojena

kot človek in celo svoje življenje je resnično bila en sam velik Človek. Svoje skromno življenje je izkoristila in nam tako dokazala veličino bivanja.

Pomembni ljudje so zares preprosti in veseli sem, da je bila takšna tudi moja babica.

Zlatko Jurič

ZAHVALA

Moja mama **Martina Božičko**, roj. Gojkovič, je 3. 11. 2007 praznovala rojstni dan – dopolnila je 101. leto.

Na dan praznika so jo prišli obiskat in ji čestitat župnik, p. Gavdencij, člani društva upokojencev, Rdečega križa in Karitas Ptujška Gora, seveda tudi vsi domači, sorodniki ter sosedje in znanci. Njeno zdravstveno stanje ni bilo najboljšo, zaželeli so ji vse dobro in še več zdravja. Vse je mirno in lepo sprejemala, gledala in bila vesela vsakega posebej.

V imenu moje mame in svojem imenu se vsem skupaj zahvaljujem za naklonjenost, pozornost in izkazano spoštovanje. Hvala vam!

hči Karolina

Obvestila

INTERNET – ZA VAS

Preko Javnega razpisa za postavitev javne e-točke z brezplačnim dostopom ter s pomočjo Ministrstva za gospodarstvo smo v občini uspeli vzpostaviti 3 e-točke. Prva je na sedežu Občine Majšperk (dostopna vsak dan do 15. ure, ob sredah do 17. ure), druga na sedežu podjetja In obs medicus na Ptujski Gori ob glavni cesti Majšperk – Ptuj (internet lahko uporabljate med 8. in 16. uro), tretja pa se nahaja na trgu Ptujске Gore v turistično informacijski pisarni TD Ptujška Gora (dostop je možen od srede do nedelje med 9. in 17. uro). Namen e-točke je, da krajani, občani in turisti brezplačno uporabljate internet. Internet je zdaj dosegljiv tudi za vse vas, ki ga doma nimate. Vabljeni na vse tri lokacije!

OBVESTILO RECO PTUJ

Regijski center za obveščanje Ptuj vas obvešča, da v primeru požara, nesreče ali drugega dogodka pokličete na tel. številko 112. Najdete jih na Slomškovi 10 na Ptuj, tel. številka (02) 771 34 61 ali 771 00 31, elektronska pošta: dragomir.murko@urszr.si.

JASLICE NA PROSTEM V STOPERCAH PONOVO VABIJO

Ustvarjalna sekcija KPD Stoperce že ustvarja praznični hlevček, kamor bodo otroci na sveri večer položili Novorojeno dete. Le lučaj od stoperske cerkve sv. Antona Puščavnika torej ponovno nastajajo božične jaslje na prostem. Vabljeni k ogledu od božiča 2007 do svečnice 2008!

OBVESTILO – ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Naslednja redna številka Majšperčana bo izšla v dneh pred veliko nočjo, zato vas obveščamo, da bomo prispevke za Majšperčana sprejemali do 1.3.2008. V elektronski obliki jih sprejema Zlatka Lampret na elektronskem naslovu zlatka.lampret@guest.arnes.si, če to ni mogoče, pa jih lahko oddate na sedežu Občine Majšperk. Če besedilu dodajate digitalne fotografije, jih priložite posebej, minimalna velikost je 1500×1000 pikslov (250dpl). Še to – za zadnjo številko Majšperčana smo nekatere članke prejeli v formatu Office 2007. Ker smo imeli težave z »branjem« teh dokumentov, vas vljudno prosimo, da zapise v elektronski obliki shranjujete v standardnih formatih.

Prvi stoperski tabor

Mladinski odsek planinskega društva Donačka gora je organiziral prvi tabor na Jelovicah. Taborili smo prvega in drugega septembra v letošnjem letu. Tabora se je udeležilo kar 23 mladih planincev, od predšolskih do srednješolskih otrok, za njihovo pravo taborno življenje pa je skrbelo 9

voditelj: Boris, Jasna, Tamara, Damjan, Patricija, Aco, Doroteja, Miha in Marjetka. Starejši planinci pa smo kuhali in pekli za mladino. Tabor smo organizirali prvič, glede na odziv mladih planincev pa vsekakor ne zadnjič.

Ida Žunkovič

Tabor na Jelovicah

V soboto zjutraj, ob 10. uri, smo se zbrali pred domom krajanov v Stopercih in v avto naložili spalne vreče in šotore. Tako smo se potem podali na pot peš mimo naše hiše. Ko smo prispeli pred hišo na Jelovicah, nas je že čakal golaž. Ko smo pojedli golaž, smo odšli na orientacijski pohod, kjer smo reševali razna vprašanja in prehoditi smo morali krog okrog koč. Ko smo prišli nazaj, smo postavili šotore. Ravno, ko smo končali, je naenkrat začelo deževati. Še sreča, da so bile za večerjo palačinke, ki so bile zelo, zelo okusne, saj bi drugače bili slabe volje zaradi dežja. Ko smo povečerjali, smo

posedli okrog tabornega ognja in peli pesmi. Doroteja in Miha sta igrala na kitaro. Izmislili smo si tudi svojo himno, ki gre takole:

*Tam gori na Jelovicah nam tabor stoji,
je polno mladine, ki skupaj drži.*

*Na Jelovicah biti to nas veseli,
dobre volje biti svoje žive dni...*

Izdelali smo tudi ropotuljice, da smo lahko zraven petja tudi igrali. Potem smo se mi, mlajši, igrali še gluhi telefon in Ali je kaj trden most. Bilo mi je všeč, ko smo tekmovali, katera skupina bo boljša in smo vsi popadali na tla. Potem je bila ura deset in smo

moraliti iti v šotore spat. Jaz sem že spala v šotoru, zato me ni bilo strah. Kljub trdemu in neudobnemu ležišču smo sladko zaspali. Ko smo se zjutraj zbudili, smo pojedli zajtrk in pričeli z igrami. Bile so fantastične, a bližalo se je kosilo. Za kosilo smo imeli makaronovo meso. Po kosilu smo pospravili šotore in prtljago v avtomobil, mi pa smo se peš odpravili proti Stopercam. Na Jelovicah sem se imela zelo lepo in bom šla na tabor tudi drugo leto. Upam, da ga bomo imeli.

Maja Žunkovič

TURIZEM

Prehojeno, preživeto in doživeto

Leto nam po natančno določeni statistiki odšteje dneve. Brez čakanja, brez komentarja. Dolgočasno za človeka, ki čas prešteva, odšteva in sešteva po doživetem. Ne bom seštevala in preštevala pohodov naših planincev niti števila udeležencev. Opisala bom le nekaj podob, ki mi polnijo spomin letošnjih pohodov.

Naj bo čisto pedagoško. Od bližnjega k daljnemu.

V zgodnji jeseni smo bili najvišje. Zunaj je bilo že prav hladno jesensko jutro, temperatura v avtobusu pa se je povzpela že čez 30 stopinj. Ko smo tudi že najvztrajnejši hlatali za zrakom, smo le pregovorili šoferja, da je pristal na naravno ohlajanje. Postopek smo ponovili še nekajkrat in si tako skrajšali čas, namenjen pohodu. Na srečo je pred vzponom na Vršič šofer že obvladal tehniko in v **Lepeno** smo prišli v poznih dopoldanskih urah, do koč pri **Krnskih jezerih** pa v zgodnjih popoldanskih. Mnogi so se že vračali s **Krna**, mi pa smo dvomeče gledali proti vrhu. Bo šlo? Bo dan še zadosti dolg? Bo. Odločili smo se. Izmerili smo zaloge moči in tisti, ki so v meritvah zaznali dvom, so ostali ob jezeru, ostali pa smo sledili cilju – značilno odsekanemu vrhu. Kar precej svetlobe je že porabil dan, ko smo prišli do vrha, a smo si vseeno vzeli čas za pogled na vse strani, za kratek spomin na tiste, ki so v času prve svetovne vojne štiri leta v tem skalovju branili neko našo preteklo domovino.

Sonce se je že bližalo vrhovom, sence so bile dolge in upali smo, da nas bodo spremljale vsaj do jezera. Res smo prišli k jezeru ob snidenju sonca in lune in ob nočni svetlobi prišli do prepolne in preglasne koč.

Malo odmaknjena ležišča so nam omogočila miren počitek.

Nevajeni jutranje svežine in slane smo se zavili v topla oblačila in čakali, da nas hitri koraki, ki smo jih usmerili

Na Krnskih jezerih

proti **Bogatinskemu sedlu**, ogrejejo. Ob prihodu do kraja, kjer nas kamniti zidovi, stavbe brez streh in veličina v preteklosti zgrajenega, upornega in obleganega naselja, spet spomni na prvo svetovno vojno, smo si sicer že ogreli telesa, a nas je zazebljo ob misli na tiste nesrečnike, ki so se v mrzlih zimah zaman stiskali h kamnitim zidovom in iskali toploto vsaj v prijetnem spominu. Ostanke prve svetovne vojne so nas spremljali po vsej poti in bili tako v nasprotju z lepim jesenskim dnem, ki je že barval planinske trave in redke macesne.

Spust s **Komne** je bil zaradi utrujenih nog že kar malo tečen; enoličnost serpentinaste poti je polepšal pogled na jezero, optimizem skorajšnjega konca pa nam je vtilo bučanje slapa Savice.

Imeli smo še toliko volje in energije, da smo obiskali slap in obnovili znanje o Prešernovi pesnitvi Krst pri Savici in o Črtomiru, ki je ob slapu pokopal vsa upanja in ideale ter se predal toku zgodovine. Bili smo veseli, da nas je avtobus, kljub informacijam da je cesta Bled – Bohinj zaprta, že čakal. Med vožnjo proti Bledu, smo lahko videli,

kakšna je moč narave. Spomnila sem se Prešernovih verzov:

*Ko se neurnik o povodnji ulije,
iz hriba strmega v dolino plane,
z derečimi valovami ovije,
kar se mu zoperstavi, se ne ugame
in ne počije pred, da jez omaga;
tak vrže se Valjahun na nekristjane.*

(France Prešeren, Krst pri Savici.)

Avtobus je nabiral kilometre, nekateri smo utrujeno zapirali oči, nekateri pa so neumorno klepetali, komentirali in delili svoje vtise vse do doma.

Podoba, ki je vezana na del iste poti, je pohod iz **Tamarja preko Slemenove špice do Vršiča**. Tisto jutro je dež opral nebo in dan je bil, kakor je zapisal Ciril Kosmač: "Lep in čist kakor iz čistega srebra ulit." Nežni izvir Nadiže se je napil in poln tekkel po skalovju proti dolini, kjer se vedno znova poskuša umiriti na prodnatih tleh. Vzpon do Slemen je bil lažji, saj je sonce že posušilo vlažne skale in kamenje, oblečeno v tanke plasti zemlje.

Soncu se ni bilo treba prebijati skozi oblake, čas nas ni preganjal in počitki so prehajali že v lenarjenje. Ob pri-

hodu na Vršič smo najprej odložili odvečno prtljago na avtobus, obnovili zaloge in odšli do **Poštarskega doma**. Pred spanjem nam je ostalo še dovolj časa, da smo sledili soncu, ki je najprej pozlatilo vrhove, nato pa jih prepustilo nastajajočemu večeru, da se spočijejo in zjutraj smo kar malo razočarani nad sabo, da nismo planirali kakšnega vzpona, gledali proti njim, ko je sonce spet potiskalo sence vedno niže.

Smo pa planirali ogled. Izvir Soče, Kluže, Kostnica v Kobaridu, Slap Kozjak. In spet dolga pot domov.

Iz Stoperc so nas zvabile še cvetoče narcise. Sledili smo njihovim cvetovom vse od vznožja pa do vrha **Golice**, čeprav nas je vrh pričakal mrk in neprijazen, kot da bi se hotel otresti številnih radovednežev.

Vzpon na **Uršljo goro** smo z mladimi planinci načrtovali zgodaj spomladi, a je imel sneg precej zamude. Opravičil jo je z obilnim sneženjem, zato smo morali malo počakati. Ni bilo škode, saj so vrhovi vedno tam, nemočno pripravljeni za spoštljive in nespoštljive obiskovalce. Na pohodih mlade planince poskušamo prepričati, da je vsak vzpon darilo gore. Zahvalimo se ji s spoštljivim odnosom do vsega, kar nas na poti spremlja.

To je le nekaj podob z letošnjih pohodov, ki so povezali tiste z malimi majhnimi, velikimi in večjimi koraki.

Pa še nekaj je v letošnjem letu povežalo planince in planinčke. Tabor ob gozdarski koči na Jelovicah. Le za kratek čas sem se jim pridružila. Toliko, da sem videla, kako željno so čakali na palačinke, ki so jih pekle Marjana; Marjanca in Ida. Njihove oči so povedale, da jim bo slastni okus teh palačink marsikdaj pregnal grenkobo zaužitih obrokov.

Če drži trditev, da lahko človek da toliko lepega kolikor ga sprejme, potem smo si naredili zalogo lepote tudi za temne in ostre dni.

Danica Lorber

Na vrhu Golice

Koča pri Naravskih ledinah pod Uršljo goro

Mladinski tabor na Jelovicah

JUBILEJI

Zlatoporočenca Lampret

Skupna pot zlatoporočencev Pavle Lampret, roj. Kozoderc, in Franca Lampreta se je pričela v Podložah, danes pa živita na Ptujski Gori št. 11, kjer družno skrbita za hišo in s skupnimi močmi urejata njeno okolico.

Zlatoporočenka **PAULA LAMPRET** se je rodila **26. decembra 1935. leta v Podložah** kot peti otrok zakonca Antonu in Mariji Kozoderc. V mladosti sta ji delala družbo sestra Micika ter brata Tonček in Rudi, ki je žal pred šestimi leti umrl.

Zlatoporočenec **FRANC LAMPRET** se je rodil **18.**

februarja 1938 v Podložah mami Mariji in očetu Alojzu. V otroštvu sta mu delala družbo še polsestra Angela in brat Ivan.

Zlatoporočenca sta se poznala že iz otroštva in mladostno prijateljstvo je preraslo v ljubezen, ki se je zaključila s sklenitvijo zakonske zveze 16. novembra 1957 pred Občinskim ljudskim odborom v Lešju. V zakonu so se jima rodili trije otroci: hčerki Irena in Majda ter sin Roman. Danes ju z obiski razveseljujejo še vnukinja Mojca, Maja, Karmen in Ines ter vnuka Damir in Smiljan. Še posebej pa se

razveselita obiska treh pravnukov Patricije, Žana in Domna.

Življenje ni bilo vedno lahko, vendar sta z ljubeznijo in medsebojnim spoštovanjem uspešno premagala vse ovire.

Tako naj bo tudi v bodoče, zato vama vsi skupaj želimo veliko zdravih in srečnih let, ki jih preživita skupaj z domačimi in s tistimi, ki vama dajejo moči za življenje.

Zlatoporočenca Leskovar

V soboto, 27.10.2007, je bilo na domačiji Maksa in Cite Leskovar v Zg. Sveči po dolgem času spet živo, saj sta praznovala skupnih 50 let življenja. Zbrali smo se sosedje in sorodniki, mašo pa je na domu daroval domači župnik Lojze Klemenčič.

Maks se je rodil 16. 9. 1933 v Zg. Sveči in je peti od sedmih otrok v njihovi družini. Cita, z dekleškim priimkom Lampret, pa je rojena 23.04.1936, prva od petih otrok. Tudi ona je rojena v Zg. Sveči, kjer sta se z Maksom leta 1955 tudi spoznala. Poročila sta se v župniji sv. Antona Puščavnika v Stopercih 27.10.1957.

Tri leta sta živela na Maksovi domačiji, kjer sta se jima rodila dva otroka, Marica in Milan. Nato sta se za sedem let preselila v Šempeter v

Savinjski dolini. Maks je bil zaposlen kot rudar v rudniku Zabukovica, Cita pa je skrbela za družino in hodila na dnino. Ker je Citina mama ostala sama, sta se leta 1967 preselila na Citin dom v Zg. Svečo. Maks se je takoj zaposlil v gradbenem podjetju Ingrad Celje, kjer je dočkal upokožitev leta 1991. Ves čas sta kmetovala na njuni hriboviti kmetiji. V prostem času je Cita rada pletla in ker ji je bil podarjen talent za petje, je vrsto let pela na koru in pri ljudskih pevcih KPD Stoperce.

V življenju sta doživela marsikaj lepega in si želela biti srečna, a kaj, ko je usoda želela drugače. Najprej je zbolel sin Milan in leta 2002 umrl, star komaj 42 let. Bolečina ob izgubi sina je bila velika, vendar ju je tolažila hči Marica z družino. Na

žalost jima življenje ne daje toliko, kot jima jemlje, saj jima je po hudi bolezni leta 2006 umrla še hči Marica v 48. letu starosti. Kot da taka bolečina ni dovolj, jima je življenje naložilo novo breme. Na jesen 2006 je zbolel tudi Maks, vendar so ga še pravi čas operirali. Kljub okrevanju Maks ne more skrbeti sam zase, zato zanj

z veseljem skrbi žena Cita, čeprav bi, zaradi zdravstvenih težav tudi sama včasih potrebovala kakšno pomoč. Sedaj ju redno obiskujeta zet Lojzek in vnuk Sandi, vesela pa bosta tudi vas, če boste potrkali na njuna vrata. Hvaležna sta vsem, ki jima kakorkoli pomagajo.

Terezija Lampret